

παρθενία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Ζ' • ΤΕΥΧΟΣ 25^ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2020

Περιοδικόν

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἑκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος-Μάρτιος
ΕΤΟΣ Ζ' - ΤΕΥΧΟΣ 25^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Γερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ὑατρίδης
Πρωτ. Σταῦρος Κολιοῦσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσιδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικόν Παρρησία
Γερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνή

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφείον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνή
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

Νέον Ἔτος 2020
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

03.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
Βαρθολομαίου Ὑατρίδη

06.

Σκέψεις γιὰ τὰ 25 χρόνια Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Σάνθης καὶ Περιθεωρίου
κ.κ. Παντελεήμονος, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

08.

Μικρά λατρευτικά τοῦ Φεβρουαρίου
Μανόλη Γ. Βαρβούνη, Καθηγητῆ Λαογραφίας στὸ Δ.Π.Θ.

12.

«Τῆς Θράκης τὰ τεῖχη εἶναι οἱ ψυχὲς τῶν Θρακιωτῶν»
Χρήστου Μορφακίδη, Ἐπικούρου Καθηγητῆ στὸ Δ.Π.Θ.

15.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἰακώβου Μαλακούδη

Νέον Ὕτος 2020

Μετὰ τὴν κατὰ σάρκα Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ μόλις πρὸ ἑβδομάδος ἑορτάσαμε, ὅπου ὁ Κύριος ἐνδυόμενος τὴν ἀνθρώπινη φύση «κενοῦται», ταπεινοῦται καὶ «λαμβάνει δούλου μορφὴν» (Φιλιπ. β' 7), σήμερα πρώτη τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἀλλὰ καὶ πρώτη ἡμέρα τοῦ πολιτικοῦ ἔτους ἀξιωνόμαστε νὰ ἑορτάσουμε μία ξεχωριστή, ἴσως καὶ ἄγνωστη σὲ πολλοὺς Δεσποτικὴ ἑορτή, αὐτὴ τῆς Περιτομῆς τοῦ Θεανθρώπου.

Στὴν ἑορτὴ τῆς Περιτομῆς, ὁ Κύριος δέχεται μιὰ ἐπὶ πλέον ταπείνωση τῆς σαρκὸς του, εἶναι ἡ ταπείνωση ἐνώπιον τοῦ παλαιοῦ νόμου. Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ εἶναι κάπως δύσκολη στὴν κατανόησή της καὶ κλειστὴ στὸ μήνυμά της. Ἡ περιτομὴ ἀποτελοῦσε παλαιὰ νομικὴ διάταξη τῶν Ἑβραίων. Αὐτὸν τὸν νόμο τῆς πε-

ριτομῆς τῆς σαρκὸς, ἐν ἄκρῃ ταπεινώσει, «ἐκκληροῖ» ὁ Κύριος σήμερα. Ἡ περιτομὴ, ὅμως, τῆς σαρκὸς συνδυάζεται μὲ δύο ἄλλες περιτομές: μία πνευματικὴ καὶ μία συμβολικὴ, ποὺ ὑπαινίσσονται μία τρίτη, τὴν μυστικὴ γιὰ τὴν ὁποία μᾶς ὁμιλεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὶς πρὸς Ῥωμαίους, πρὸς Γαλάτας καὶ πρὸς Κολλασσαεῖς ἐπιστολές του.

Ἡ πνευματικὴ περιτομὴ εἶναι ἡ τομὴ, ἡ κατάργηση τοῦ νόμου καὶ ὁ ἐγκαινισμὸς τῆς χάριτος. «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου τῆς χάριτος ἐλθούσης», τονίζει ὁ ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀποτέμενεται ὁ νόμος, ἀπογυμνώνεται ἀπὸ κάθε τι ἐποουσιῶδες καὶ ἀνελεύθερο καὶ προσφέρεται στοὺς πιστοὺς ἡ ἐλευθερία τῆς χάριτος.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία τρίτη περιτομὴ

ἐκτὸς ἀπὸ αὐτῆ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ νόμου. Εἶναι ἡ περιτομὴ ποὺ ἀναφέρεται στὰ τροπάρια τοῦ κανόνος ὡς σχολιασμός τοῦ ὅτι τὸ γεγονός ἐλάβε χώραν τὴν ὁγδόη ἡμέρα ἀπὸ τῆς γεννήσεως. Ἡ ὁγδόη ἡμέρα ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως αὐτὴ ἀναφέρεται στὴν *Καινὴ τῶρα Διαθήκη*, εἶναι σύμβολο τῆς αἰωνιότητος. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ὄνομα δίδεται τὴν ὁγδόη ἡμέρα. Τὸ ὄνομα εἶναι γιὰ τὸν καθένα μας τὸ πιστοποιητικὸ τῆς αἰωνιότητος: «Χαίρετε ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Λουκ. ι' 20).

Σήμερα, λοιπόν, ποὺ ἀλλάζει ὁ χρόνος ὡς ἔτος καὶ χρονολογία, καλὸ θὰ εἶναι νὰ γνωρίζουμε ὅτι ἀλλάζει ὁ χρόνος καὶ ὡς οὐσία μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν χάρη τῆς αἰωνιότητος. Ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου σημαδεύει καὶ τὴν περιτομὴ τοῦ χρόνου, τὴν μεταμόρφωσή του σὲ αἰωνιότητα.

Αὐτὲς οἱ τρεῖς περιτομές, τῆς σαρκὸς –ἡ οὐσιαστική–, τοῦ νόμου –ἡ πνευματική– καὶ τοῦ χρόνου –ἡ συμβολική–, προεικονίζουν τὴν τελεία, τὴν μυστικὴν περιτομή, εἶναι ἡ «ἀχειροποιήτος περιτομή» τοῦ σημερινοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος (Κολ. β' 11), ἡ περιτομὴ τῆς καρδίας «ἐν πνεύματι οὐ γράμματι» (Ρωμ. β' 29 καὶ Πράξ. ζ' 51).

Οἱ πρῶτες περιτομές στὴν οὐσία σημαίνουν μερικὴ τομὴ, δηλαδὴ ὅ,τι μολύνει τὴν σάρκα, ὅ,τι στενεύει τὸν νόμο, ὅ,τι παχαίνει τὸν χρόνο σήμερα κόβεται καὶ ἔτσι μεταμορφώνεται ἡ σάρκα σὲ πνεῦμα, ὁ νόμος σὲ χάρη, ὁ χρόνος σὲ αἰωνιότητα. Ἡ μυστικὴ ὁμως περιτομὴ εἶναι μιὰ ἀπόλυτη ἐκτομὴ τῶν παθῶν καὶ τοῦ φρονήματος τῆς ἁμαρτίας. Εἶναι αὐτὴ ποὺ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο μέτοχο τῆς ζωῆς τοῦ πνεύματος, τῆς χάριτος,

τῆς αἰωνιότητος, ἀπὸ τῶρα ποὺ φοροῦμε ἀκόμη τὴν σάρκα, ποὺ ζοῦμε ἐν χρόνῳ, ποὺ καλούμεθα νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολές.

Γιὰ τὴν Ἐπαρχία μας, τὸ νέον ἔτος 2020, σηματοδοτεῖ τὴν ἐπίσημη εἰσοδὸς μας στοὺς ἑορτασμοὺς τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κομοτηνῆς. Ἕνα ἔτος ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο στὴν μνήμη τῶν γεγονότων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ποὺ σημάδευσαν τὸν τόπο μας καὶ ὅλη τὴν Θράκη. Ταυτόχρονα, ἡ ἐπέτειος αὐτὴ ἀποτελεῖ καὶ ἀφορμὴ γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὰ γεγονότα ποὺ προηγήθηκαν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεώς μας, τοὺς ἀγῶνες τῶν πατέρων μας γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Θράκης. Ἡ ἑκατονταετηρίδα εἶναι μία εὐκαιρία προβληματισμοῦ καὶ διαφυλάξεως τῆς ἱστορικῆς μνήμης, ἀλλὰ καὶ παραδειγματισμοῦ πρὸς συνέχισιν τῶν ἀγώνων γιὰ πρόοδο καὶ προκοπὴ τῆς Θράκης καὶ τῆς Πατρίδος γενικότερα.

Ἰδιαιτέρας ὁμως σπουδαιότητος καὶ σημασίας κέκτηται ἡ ἔλευση τῆς ἐφεστίου καὶ θαυματουργοῦ Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Θεομήτορος τοῦ «Ἄξιον Ἑστίν», τὴν 19^η Μαΐου, πρὸς εὐχαριστήριον κατάθεσιν τῆς εὐλαβείας τοῦ ἡμετέρου Λαοῦ πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἡ Ὅποία τοσαῦτα θαυμαστά εἰργάσατο πρὸ αἰῶνος περίπου καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐπαρχίαν καὶ διὰ τὸ ἡμέτερον Γένος διαχρονικῶς.

Σὰς εὐχομαι «χρόνια πολλά», σὰς εὐχομαι καὶ «χρόνια αἰώνια», τὰ πολλὰ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἀλλὰ καὶ τὰ αἰώνια ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ σήμερα καὶ δὲν τελειώ-νουν ποτέ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
Βαρθολομαίου Ἱατρίδη

«**Ε**ν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστά-
λην ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς
Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρ-
θένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, ᾧ ὄνομα
Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς
παρθένου Μαριάμ» (Λουκ. α' 26-27).

Ὁ μήνας Μάρτιος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γε-
γονὸς ὅτι συνδέεται στὴν παράδοσή μας
μὲ τὴν ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή,
περὶ τὰ τέλη του ξεχωρίζει ἀπὸ ἓνα ἰδιαί-
τερο ἱστορικὸ γεγονός, αὐτὸ τοῦ Εὐαγ-
γελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀπὸ
τὸν ἀρχάγγελο Γαβριήλ, ποὺ ἀναμφίβο-
λα συνδέεται μὲ τὴ σωτηρία μας καὶ νοη-
ματοδοτεῖ τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη, λαμ-
βάνει δὲ ὡς γνωστὸν χώρα περὶ τὰ τέλη
του καὶ συγκεκριμένα τὴν 25^η Μαρτίου
μαζὶ μὲ τὴν Ἑθνικὴ μας παλιγγενεσία.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ ἱατρὸς Λουκάς,
ἀπόσπασμα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ
ὁποίου ἐπιλέξαμε στὸ προοίμιο τοῦ πα-
ρόντος ἄρθρου, μᾶς εἰσάγει στὸ θαῦμα,
τὸ ὁποῖο χαρακτηριστικὰ μᾶς περιγρά-
φει ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος καὶ καταγράφει
ἀνόθευτα ὁ ἴδιος ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς
μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «ὅτι οὕτω μοι πεποί-
κην ὁ Κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν

ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις»
(Λουκ. α' 25). Ἀξίζει ν' ἀντιληφθοῦμε ὅτι
ἡ ἴδια ἡ Παναγία ἐρμηνεύει τὸ θαῦμα τοῦ
Θεοῦ ὡς σημεῖο τοῦ ἐλέους Του πρὸς
Αὐτήν. Προσεγγίζοντας τὴν ἀπαρχὴ τοῦ
ἄρθρου μας ἐστιάζουμε, μεταξὺ ἄλλων,
τὴν προσοχή μας στὸν ἕκτο μήνα, ὁ
ὁποῖος ἀναφέρεται στὴν ἐγκυμοσύνη
τῆς Ἑλισάβετ, ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ποὺ
συνέλαβε τὸν Τίμιο Πρόδρομο.

Γιατί ἄραγε τὸν ἕκτο μήνα; Γιατί ὄχι τὸν
τρίτο, τὸν πέμπτο ἢ τὸν ἔβδομο; Ἐπειδὴ
ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε τὴν ἕκτη
μέρα, μετὰ τὴν δημιουργία ὁλόκληρου
τοῦ κόσμου. Ἄς θυμηθοῦμε ὅτι ὁ Χριστὸς
εἶναι ὁ ἀνακαινιστὴς τῆς δημιουργί-
ας. Ἔρχεται ὡς νέος δημιουργὸς καὶ ὡς
νέος ἄνθρωπος. Μαζὶ Του ἔγιναν ὅλα
καινούργια! Σ' αὐτὴν τὴν νέα κτίση ὁ Ἰω-
άννης εἶναι ὁ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ.
Ὅπως ἡ πρώτη κτίση, ἡ δημιουργία,
ἦταν ὁ πρόδρομος τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ.
Ὁ Ἰωάννης παρουσιάζει στὸν Χριστὸ
ὁλόκληρη τὴν ἐπίγεια φύση μαζὶ μὲ τὸν
παλαιὸ ἄνθρωπο, ποὺ μαζὶ Του μετανο-
εῖ. Θὰ παρουσιαστεῖ ἐνῶπιον τοῦ Κυρίου
ἐκπροσωπώντας ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπι-
νο γένος, ὡς ἄνθρωπος ποὺ μετανοεῖ καὶ
κήρυκα τῆς μετανοίας. Ὁ ἕκτος μῆνας,

τότε που ο αγέννητος Ιωάννης «ἐσκίρτησε» στην κοιλία της μητέρας του, ἀπεικονίζει καὶ τὴν ἕκτη ἐποχὴ ποὺ γεννήθηκε ὁ Χριστός, ἀλλὰ καὶ τὴν ἕκτη σφραγίδα τῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Ἰωάννου (στ' 12).

«Ὡς δὲ τῷ μὲν τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ». Στὸ μεγάλο γεγονός τῆς πρώτης δημιουργίας οἱ ἄγγελοι κατέχουν τὴν πρώτη θέση. «Ὡς ἀρχὴ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν» (Γεν. α' 1). Μὲ τὴν λέξη «οὐρανόν» ἐδῶ ὑπονοοῦμε τοὺς Ἀγγέλους, ὅλες τὶς τάξεις τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας. Ἐδῶ τώρα, ποὺ ἀρχίζει τὸ μέγιστο γεγονός τῆς νέας δημιουργίας,

πάλι οἱ Ἄγγελοι ἐμφανίζονται πρῶτοι. Ἄγγελος, ὅπως εἶπε ὁ Προφῆτης Δανιήλ, ὅρισε τὸν χρόνον ποὺ θὰ γεννηθεῖ ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελος, μὲ τὸ στόμα τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα καὶ ἄλλων Προφητῶν, μίλησε γιὰ τὸν τρόπο γέννησός Του. Ἄγγελος ἀνήγγειλε στὸν Ζαχαρία τὸν ἀρχιερέα τὴν γέννηση τοῦ Προδρόμου. Ἄγγελος τώρα ἀναγγέλλει τὴν σάρκωση καὶ γέννηση τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ. Ὅταν γεννήθηκε ὁ σαρκωμένος Λόγος, χορὸς ἀγγέλων ἔψαλε πάνω ἀπὸ τὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ.

Κάθε πράξη τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ εἶναι χαρά, γιὰτὶ ὁ Θεὸς τίποτα δὲν

κάνει ἀπὸ ἀνάγκη, ὅπως διδάσκουν δι-
άφορες πλανεμένες φιλοσοφίες καὶ
εἰδωλολατρικὲς θρησκείες. Κάθε πράξη
τῆς δημιουργίας εἶναι χαρὰ γιὰ τὸν Θεό.
Καὶ τὴν χαρὰ αὐτὴ θέλει νὰ τὴν μοιρα-
στεῖ μὲ ἄλλους. Ἡ χαρὰ ποὺ πηγάζει ἀπὸ
πραγματικὴ ἀγάπη, εἶναι τὸ μόνο ἐπίγειο
καὶ οὐράνιο πρᾶγμα ποὺ δὲν λιγοστεύει
ὅταν μοιράζεται, ἂν τολμᾷ κανεὶς νὰ μι-
λήσει γιὰ αὐξηση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ
ποὺ εἶναι πηγὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγάπης.

Ὅταν ὁ Θεὸς δημιούργησε τοὺς Ἀγγέ-
λους στὴν πρώτη δημιουργία, τοὺς ἔκα-
νε ἀμέσως συμμετόχους καὶ συνεργά-
τες στὶς ἐπόμενες ἐνέργειές Του. Ὅταν
ἔπλασε τὸν Ἀδὰμ, τὸν ἔκανε ἀμέσως
συνεργάτη του στὴν εὐθύνη καὶ στὴν δι-
αχείριση τοῦ παραδείσου καὶ ὅλων τῶν
δημιουργημάτων Του. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ
μὲ τὴν Νέα Κτίση. Οἱ Ἀγγελοι εἶναι κή-
ρυκες τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Νέου Ἀνθρώπου.
Ὁ Χριστός, ὀρίζοντας τὴν Βασιλεία Του,
ἔκανε ἀμέσως συνεργάτες Του τοὺς Ἀπο-
στόλους, ἔπειτα καὶ ἄλλους ἀνθρώπους,
γιὰ νὰ ἐργαστοῦν μαζί Του ὄχι μόνο ὅσο
ζοῦν στὴν γῆ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν φυσικό
τους θάνατο. Στὴν συνεργασία αὐτὴν ὁ
Κύριος καλεῖ μέχρι σήμερα τοὺς Ἁγίους,
τοὺς Μάρτυρες καὶ ὅσους ἄλλους κρίνει
ἀξιους γιὰ τὸ ἔργο Του.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος
γράφει στὴν ὁμιλία του στὸν Εὐαγγελι-
σμό: «Ἐνας στρατιώτης στάλθηκε γιὰ ν’
ἀναγγεῖλει τὸ μυστικὸ τοῦ Βασιλιᾶ. Τὸ
μυστικὸ αὐτὸ γνωρίζεται μόνο μὲ τὴν πί-

στη, δὲν τὸ ἀγγίζει καὶ δὲν τὸ ἐρμηνεύει ἡ
περιέργεια. Εἶναι ἓνα μυστικὸ στὸ ὁποῖο
πρέπει νὰ ὑποκλιθεῖ κανεὶς μὲ σεβασμό.
Τὸ βάρος καὶ ἡ ἀξία του δὲν μετριέται μὲ
ἀνθρώπινα μέτρα. Εἶναι τὸ μυστικὸ ποὺ
ἐρμηνεύεται μὲ Θεϊκὴ καὶ ὄχι ἀνθρώπινη
ἀντίληψη καὶ κατανόηση».

Τελικὰ ὁ φτερωτὸς ἀγγελιαφόρος τοῦ
«κεφαλαίου τῆς σωτηρίας μας» πέταξε
ψηλὰ στὸν οὐρανό, κοντὰ στοὺς ἀθα-
νάτους συντρόφους του. Τὰ καλὰ νέα,
ὁ «Εὐαγγελισμός» του, δὲν εἶναι ἓνας
ἀπλὸς λόγος, ἀλλὰ μεταφράστηκε ἀμέ-
σως σὲ ἔργο, ὅπως καὶ κάθε λόγος τοῦ
Θεοῦ. Ἄλλωστε δὲν πρέπει νὰ λησμο-
νοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς μιλάει καὶ γίνεται κά-
τι, «εἶπε καὶ ἐγένετο». Στὴν γῆ ποὺ ἦταν
καταραμένη λόγω τοῦ χωρισμοῦ της ἀπὸ
τὸν Θεὸ καὶ τῆς ἐπίδρασης ποὺ δεχόταν
ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ σκότους, δὲν εἶχε
φτάσει ποτὲ ἓνα τόσο χαρμόσυνο καὶ
ἐλπιδοφόρο μήνυμα σὰν κι αὐτὸ ποὺ
ἔφερε ὁ ἀστραφτερὸς καὶ θαυμάσιος
Ἀρχάγγελος Γαβριήλ!

Ἐνωτιζόμενοι τὰ λόγια τοῦ Ἀγγέλου
καὶ συναισθανόμενοι, μὲ ὅση δύναμη καὶ
ἄνωθεν φῶτιση διαθέτουμε, τὰ μεγα-
λεῖα τοῦ Θεοῦ, ἃς κλίνουμε γόνυ καρδί-
ας πρὸς τὴν Παρθένο Μαριάμ, ποὺ ἔγι-
νε ἡ γέφυρα ποὺ ἔνωσε τὴν γῆ μὲ τὸν
οὐρανό, καὶ μαζί μὲ τὸν ἱερὸ ψαλμωδὸ
ἃς δοξολογοῦμε Ἐκείνη ποὺ ἔγινε αἰτία
τῆς πάντων χαρᾶς κραυγάζοντες καὶ λέ-
γοντες: «Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη»!

Σκέψεις για τὰ 25 χρόνια Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος

«**Ε**γώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός». Στὴν σπιμερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ μόλις ἀκούσαμε ἀπὸ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο, (Ι', 9-16), ὁ Κύριος θέτει τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ καλοῦ ποιμένα, ποὺ συνοψίζονται στὴν φροντίδα καὶ τὴν προστασία τοῦ ποιμνίου του. Τὸ πρότυπο τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ποιμένα ταυτίζεται μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Ποιμὴν, ἀφοῦ εἶναι ὁ μόνος ἅγιος: «Εἷς ἅγιος, εἷς κύριος».

Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ καλὸς ποιμὴν ὃχι μὲ ἔννοια ἀξιολογικὴ, ἠθικὴ ἢ συναισθηματικὴ, εἶναι ὁ καλὸς ποιμὴν μὲ ἔννοια ὄντολογικὴ καὶ οὐσιαστικὴ. «Γινώσκει» τὰ πρόβάτὰ του ὃχι μὲ γνωσιολογικὸ τρόπο, ἀλλὰ σὲ ἓνα πλαίσιο σχέσεως. Ὁ ρόλος τοῦ Χριστοῦ εἶναι νὰ ὁδηγήσει τὸν θνητὸ ἄνθρωπο στὴν κατὰ χάριν ἀθανασία καὶ τὸν κτιστὸ κόσμον σὲ κοινωνία μὲ τὸ ἄκτιστο, ὥστε «γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν». Αὐτὴν τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος ἀπέτυχε νὰ φέρει εἰς πέρας καὶ τὴν ἀνέλαβε ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς καὶ λό-

γος τοῦ Θεοῦ. Σαρκώθηκε, ἱδρυσε τὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι εἰκόνα τῆς μιᾶς ποίμνης καὶ τοῦ ἐνὸς ποιμένος. Στὴν θέση τοῦ Ἰδίου ὡς Καλοῦ Ποιμένα, ὁ Χριστὸς ἔθεσε τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκεῖνοι ἐξέλεξαν τοὺς Ἐπισκόπους. Στὴν θέση τῆς μιᾶς ποίμνης εἶναι οἱ πιστοὶ τῆς κάθε περιοχῆς, τῆς κατὰ τόπους κάθε Ἐκκλησίας.

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία, ὅλες οἱ ὀρθόδοξες ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες, ἀνάμεσα στοὺς ἀγίους καὶ κεκοιμημένους, θυμᾶται ἰδιαίτερώς καὶ τιμᾷ ἓναν Ἐπίσκοπο ποὺ σὰν σήμερα ἐκοιμήθη καὶ ὁ ὁποῖος μὲ ἓναν ἀσυνήθιστο τρόπο γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα μιμήθηκε τὸν τρό-

πο πού λειτούργησε ὁ ἕνας καὶ ἀληθινὸς ποιμήν, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός: ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἐπιφανεῖς θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερα ὅμως συναθῆκαμε ἐδῶ καὶ γιὰ ἕναν ἐπιπλέον λόγο: τὴν συμπλήρωση 25 ἐτῶν ἀπὸ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου κυρίου Παντελεήμονος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων χαρακτηρίζεται γιὰ τὴν σοβαρότητα, τὴν εὐγένεια, τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν ψυχραιμία, τὴν ὑπομονή, τὴν πραότητα καὶ τὴν σύνεσή του, μὲ πλήρη προσήλωση στὴν ἀλήθεια τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ὁφείλουμε γι' αὐτὸ νὰ εὐχαριστοῦμε τὸν Θεό, σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή: «ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε». Νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὸν τρόπο πὺ μᾶς καθοδήγησε καὶ συνεχίζει νὰ μᾶς καθοδηγεῖ ὡς τοπικὴ ἐκκλησία ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἰδιαίτερα δῶρα πὺ πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς ἀπολαύσαμε, καὶ ξεχωριστὰ φροντίζοντάς μας σὲ θέματα υγείας, οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, στόχων καὶ πλεῖστα ἄλλα.

Ὁ Μητροπολίτης Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων ἔχει ὑποδειγματικὰ ἐπιτύχει τὴν ἀρμονικὴ συνύπαρξη ὅχι μόνον τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας του μεταξύ τους, ἀλλὰ καὶ τῶν χριστιανῶν μὲ τὸ ἐτερόθρησκο στοιχεῖο τῆς περιοχῆς, διδάσκοντας ἔτσι σὲ ὅλους τὴν ἀνεκτικότητα καὶ τὸν σεβασμὸ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἄλλου. Ἴσως βέβαια αὐτὸ

γιὰ πολλοὺς νὰ θεωρεῖται αὐτονόητο. Ὅμως, παρ' ὅλα αὐτά, ὅλες οἱ ἀνθρωπινες συγκρούσεις, σὲ ἐπίπεδο παγκόσμιο, ἐθνικὸ, φυλετικὸ, οἰκογενειακὸ, προσωπικὸ, ὀφείλονται στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἕνας δὲν σέβεται τὴν ἐτερότητα, τὴν διαφορετικότητα τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου. Συχνὰ μένουμε σὲ ἕνα ἔργο πιὸ πρακτικὸ καὶ ἀναζητοῦμε ἀκτιβιστικὲς δράσεις γιὰ νὰ δικαιολογήσουμε τὴν παρουσία μας ὡς ἐπίσκοποι, ἱερεῖς καὶ μέλη τῶν ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων.

Πιστεύω ὅτι ἐκφράζω ὅλους τοὺς συνεπισκόπους μου, τοὺς σεβαστοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν ἀγαπητὸ πιστὸ λαό, ἐὰν παρακαλέσω νὰ προσευχόμαστε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας στὸν μοναδικὸ Ποιμένα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο πὺ τιμοῦμε σήμερα νὰ χαρίζει στὸν Σεβασμιώτατο ἔτη πολλὰ καὶ υγείαν κατ' ἄμφω!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Π Α Ν Τ Ε Λ Ε Η Μ Ω Ν

Μικρὰ λατρευτικὰ τοῦ Φεβρουαρίου

Μανόλη Γ. Βαρβούνη
Καθηγητῇ Λαογραφίας στὸ Δ.Π.Θ.

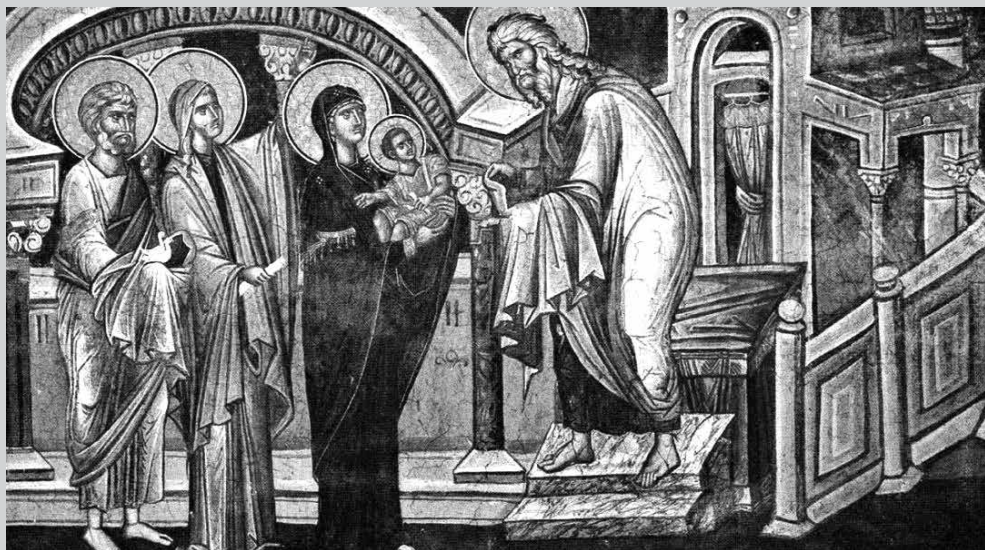
Γὲ ὅσα ἀκολουθοῦν, θὰ ἀναφερ-
θοῦμε σὲ ὀρισμένα ἔθιμα σχετικὰ
μὲ τὴν λαϊκὴ λατρευτικὴ τιμὴ ποὺ
ἀποδίδει ὁ ἐλληνικὸς λαὸς σὲ ἁγίους
τῶν ὁποίων ἡ μνήμη τιμᾶται τὸν Φε-
βρουάριο. Καὶ μάλιστα, θὰ ἀναφερθοῦμε
στὶς ἐλάσσονες, γιὰ τὴν λαϊκὴ ἐθιμοτα-
ξία, ἑορτές, καὶ ὅχι στὶς μεγάλες γιορτές
τοῦ μήνα, ὅπως λ.χ. οἱ πανηγύρεις τοῦ
ἁγίου Τρύφωνα (1 Φεβρουαρίου), τῆς
Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος (2 Φεβρουα-
ρίου), τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους (10 Φε-
βρουαρίου) καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (17
Φεβρουαρίου), γιὰ τὶς ὁποῖες χρειάζεται
εἰδικὴ καὶ ἐκτενέστερη πραγματεύση.

Κατὰ παρετυμολογίαν τοῦ ὀνόματός του
ἀπὸ τὸ ρῆμα «σημειῶνω», ὁ ἅγιος Συμε-
ὼν, ὁ αἰ Συμῖος, θεωρεῖται ὅτι ἀποτυπώ-
νει στὸ σῶμα τῶν ἐμβρύων τὰ ἐργαλεῖα
ποὺ τυχὸν θὰ χρησιμοποιήσουν οἱ ἔγκυ-
ες μπτέρες τους, ἂν τυχὸν δὲν σεβα-
στοῦν τὴν ἐθιμικὴ ἀργία τῆς ἑορτῆς του
καὶ ἐπιχειρήσουν νὰ ἐκτελέσουν κάποια
ἐργασία. Ἀπὸ τὸν φόβο αὐτό, οἱ ἔγκυες
γυναῖκες τηροῦσαν ἀργία τὴν ἡμέραν τῆς
ἐορτῆς (3 Φεβρουαρίου), ἀλλὰ καὶ συ-
γκεκριμένες ἐθιμικὲς προφυλάξεις, ὅπως
γιὰ παράδειγμα τὸ βράδυ νὰ βγάζουν τὰ
ροῦχα τους ἀνάποδα καὶ νὰ περνοῦν τὰ
χέρια τους στὶς πλάτες καὶ τὰ πόδια τους,

ὥστε ἂν τυχὸν ἄθελά τους ἔπιασαν κάτι,
τὰ σημάδια νὰ βγοῦν σὲ σημεῖο τοῦ σώ-
ματος ἀθέατο ἀπὸ τοὺς πολλοὺς.

Ἄλλοῦ πάλι μύριζαν ἢ ἔπιαναν γαρύ-
φαλλα καὶ τριαντάφυλλα, ὥστε νὰ γίνει
τὸ παιδί «ροδοκόκκινο καὶ μυρωδάτο». Γνωστὸ εἶναι τὸ τριήμερο πανηγύρι τοῦ
ἁγίου στὸ Μεσολόγγι, τὴν Πεντηκοστή,
ποὺ ἔχει συνδυαστεῖ μὲ τὶς ἑορτές γιὰ
τὴν ἡρωϊκὴ ἔξοδο τῶν πολιορκημένων
κατοίκων κατὰ τὸν ἐθνοαπελευθερωτικὸ
ἀγῶνα τοῦ 1821, ὅποτε καὶ ἔφτασαν ὡς
τὸ μοναστήρι τοῦ ἁγίου, ὅπου καὶ δια-
σώθηκαν ὅσοι ἐπέζησαν. Τὸ πανηγύρι
χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς «ἀρματωμέ-
νους», τοὺς ντυμένους δηλαδὴ μὲ τὶς
παραδοσιακὲς ἀνδρικὲς ἐνδυμασίες τῆς
πόλης, οἱ ὁποῖοι σὲ συντροφιές, κάποτε
καὶ καβαλάρηδες, προεξάρχουν τῶν πα-
νηγυρισμῶν.

Ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Ἀγάθης ἐορτάζεται
στὶς 5 Φεβρουαρίου. Τὴν τιμοῦν ἰδιαιτέ-
ρως οἱ Καθολικοί, ὡς προστάτιδα ἔναντι
τῶν ἡφαιστειακῶν ἐκρήξεων, καὶ μάλι-
στα στὴν Σικελία καὶ στὴν Μάλτα. Στὰ
Ἑπτάνησα θεωρεῖται προστάτις ἔναντι
τῶν καταιγίδων. Στὰ βυζαντινὰ χρόνια
τὴν τιμοῦσαν ἰδιαιτέρως οἱ ράφτρες, ὡς
προστάτιδα τῆς συντεχνίας τους, μὲ διά-
φορες πανηγυρικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ποι-

κίλα δρώμενα. Τὸν 11^ο αἰῶνα μάλιστα μαρτυρεῖται καὶ εἰδικὴ γυναικεία ἐορτὴ της, μὲ διδακτικὸ καὶ ψυχαγωγικὸ περιεχόμενο.

Ἰδιαίτερη ἦταν ἡ λατρεία τῆς ἁγίας στὸν Πόντο. Γνωστὸ εἶναι τὸ πανηγύρι τῆς ἁγίας Ἀγάθης στὸ Αἰτωλικὸ (23 Αὐγούστου), μὲ βάση τὸ ἐξωκλήσι της, ὅπου συμμετέχουν ὁμάδες ἀρματωμένων, ὅπως καὶ στὸ πανηγύρι τοῦ ἁγίου Συμεὼν στὸ γειτονικὸ Μεσολόγγι.

Ὁ ἅγιος Βλάσιος, ποὺ ἐορτάζει στὶς 11 Φεβρουαρίου, θεωρεῖται ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ὡς προστάτης ἔναντι τῆς λοιμώδους νόσου τῆς εὐλογιᾶς καὶ ἔναντι τῶν ζημιῶν ποὺ ἐπιφέρουν στὰ ποίμνια οἱ λύκοι καὶ τὰ τσακάλια, ἀλλὰ καὶ ὡς ἅγιος θεραπευτὴς τοῦ πονόλαιμου. Οἱ ἀποδιδόμενες σὲ αὐτὸν ιδιότητες προέρχονται ἀπὸ τὰ συναξαριακὰ του κείμενα, στὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ὅτι ἀσκήτευε σὲ σπήλαιο, ὅπου εἶχε ἐξημερώσει ἄγρια ζῶα, ἀλλὰ καὶ ὅτι θεράπευε τοὺς ἀσθενεῖς τῆς περιοχῆς. Μάλιστα, λόγω τοῦ ὀνόματός του, ἀποδίδει ὁ λαὸς στὸν

ἅγιο καὶ ἀναβλαστικές ιδιότητες γιὰ τὴν σοδειὰ καὶ τὴν προκοπὴ τῶν κοπαδιῶν. Στὶς ἀγροτοκτηνοτροφικὲς περιοχὲς τιμοῦν τὴν ἐορτὴ μὲ τήρηση ἐθιμικῆς ἀργίας ἀπὸ τὶς ἐργασίες, καθὼς ὄχι μόνον δὲν τυροκομοῦν, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἰκιακὲς ἐργασίες δὲν ἐπιτρέπονται στὰ σπίτια τῶν κτηνοτρόφων. Εἰδικότερα στὴν Αἰτωλία, τὴν ἡμέρα ἐκείνη δὲν φορτώνουν τὰ ζῶα, διότι θεωροῦν τὸν ἅγιο προστάτη τους, ἀκόμη καὶ τὰ ξύλα γιὰ τὴν ἐστία τοῦ σπιτιοῦ τὰ μεταφέρουν στοὺς ὦμους τους, ἀποκαλοῦν δὲ τὸν ἅγιο «μουσκαροπνίχτη», ἐπεὶδὴ πιστεύουν ὅτι θὰ ννίξει τὰ μοσχάρια τους στὸ ποτάμι, ἂν ἐργαστοῦν.

Στὴν Πυλία, ἐκεῖνος ποὺ ἤθελε ὅπως-δήποτε νὰ ἐργαστεῖ, ἔπρεπε νὰ τελέσει τὸ ἀκόλουθο προστατευτικὸ δρώμενο: ἔπαιρνε ἓνα σακκούλι καὶ μία ἀμεταχείριστη μέχρι τότε βελόνα, καὶ τὰ ἔραβε στὸ πίσω μέρος τοῦ ἐνδύματός του. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ραψίματος κάποιος ἀπὸ τοὺς οἰκείους του ρωτοῦσε τελετουργικὰ τί ράβει, γιὰ νὰ λάβει τὴν ἐπίσης

τελετουργική απάντηση: Ράφτω πέτρες καὶ ἀκόνια καὶ τοῦ λύκου τὰ σαγόνια, ποὺ πίστευαν ὅτι λειτουργοῦσε ὡς κατάδεσμος γιὰ τοὺς λύκους, ὥστε νὰ μὴν βλάψουν τὸ ποίμνιό τους.

Σὲ πολλὲς περιοχές, μετὰ τὴν θεία λειτουργία, παρέθεται οἱ ἐορτάζοντες κτηνοτρόφοι πανηγυρική τράπεζα στοὺς συγχωριανούς τους. Στὸν Πόντο, γιὰ παράδειγμα, μοίραζαν χασούλ, δηλαδὴ ἓνα τελετουργικὸ φαγητὸ ἀπὸ κομμένο σιτάρι, κρέας ἀπὸ πρόβατα ἢ κατσίκια ποὺ ἔσφαζαν πανηγυρικὰ στὴν αὐλὴ τοῦ ναοῦ, μέλι καὶ βούτυρο. Στὴν Κέρκυρα πάλι μοίραζαν καρπούζι (χειμωνικὸ) στοὺς ἐκκλησιαζόμενους, τὸ ὁποῖο εἶχαν διατηρήσει ἀπὸ τὶς καλοκαιρινὲς συγχομιδὲς φρούτων. Συστηματικὴ εἶναι ἡ λατρεία τοῦ ἁγίου στοὺς ναοὺς του στοὺς Ἐσθλάκαστρο καὶ στοὺς Μενίδι, ἐνῶ ἀρκετὰ εἶναι τὰ χωριά ποὺ φέρουν τὸ ὄνομά του, στὴν Ἡπειρο, στὴν Θράκη, στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα, στὴν Εὐβοία, στὴν Θεσσαλία, στὴν Πελοπόννησο καὶ στὴν Ἱθάκη.

Στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη, τὸν ἅγιο τιμοῦσε ὡς προστάτη της ἡ συντεχνία τῶν ἀγγειοπλαστῶν, ἐνῶ ὁ ἅγιος Βλάσιος –πιθανότατα ὁμῶς ὁ συνώνυμός του, ἅγιος Βλάσιος ὁ βουκόλος ἀπὸ τὴν Καππαδοκία– τιμᾶται καὶ ἀπὸ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς στὶς 3 Φεβρουαρίου, ὡς προστάτης τῆς σπορᾶς καὶ τῶν ζώων, καὶ ὡς ἱαματικὸς τοῦ πονόλαιμου. Μάλιστα, ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι μαρτυρεῖται ἡ ὑπαρξὴ καὶ ἀγιάσματός του, ὅπου οἱ μπτέρες ἐμβάπτιζαν ἓνα κορδόνι καὶ τὸ ἔδεναν στὸν πονεμένο λαιμὸ τῶν παιδιῶν τους, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν θαυματουργικὴ θεραπεία.

Μὲ τὸ ὄνομα Ἀνθοῦσα «ὀρτάζονται πολλὲς ἀγίες ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στὶς 12 Ἀπριλίου, στὶς 27 Ἰουλίου,

στὶς 22 Αὐγούστου καὶ μία νεομάρτυς, στὶς 27 Αὐγούστου. Κύρια ὁμῶς ἐορτή, κατὰ τὴν ὁποία ἐορτάζουν καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἀντίστοιχο ὄνομα, εἶναι στὶς 22 Φεβρουαρίου. Δὲν ὑπάρχουν ιδιαίτερα ἔθιμα τῆς ἐορτῆς αὐτῆς, ἀξιοπρόσεκτη ὁμῶς εἶναι ἡ πρόταση τοῦ Δ. Σ. Λουκάτου νὰ ἀντικαταστήσει ἡ ἀγία τὸν ἀπὸ τὴν Δύση φερμένο ἅγιο Βαλεντίνου τῶν ἐρωτευμένων, μὲ τὴν καθιερωμένη πιά προσφορὰ λουλουδιῶν στοὺς συντρόφους, ποὺ ἀποκτᾷ μία κατὰ βάση ἀνθολατρικὴ διάσταση.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου ἐορτάζεται στὶς 23 Φεβρουαρίου. Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Δ. Σ. Λουκάτος, τὸ ὄνομά του θυμίζει στοὺς ἀγρότες τὴν πολυκαρπία, γι' αὐτὸ καὶ τὸν τιμοῦν, ἀποδίδοντάς του ιδιότητες παρόμοιες μὲ ἐκεῖνες τοῦ προφήτη Ἠλία. Στὴν Κύπρο τὸν ὀνομάζουν «Πολλόκαρπο» καὶ τὸν ἐπικαλοῦνται γιὰ τὴν σπορὰ καὶ τὶς καλλιέργειες, θεωρώντας πῶς ὅ,τι φυτεύεται τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του πάντοτε εὐδοκιμεῖ, ἐνῶ στὴν Χίο θεωροῦν ὅτι συντελεῖ νὰ παραχθοῦν πολλοὶ καρποὶ ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ τοὺς κήπους.

Τὴν ἡμέρα ἐορτασμοῦ τῆς μνήμης του συνηθίζουν οἱ γεωργοὶ νὰ τοποθετοῦν κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα τοὺς μεγάλῃ ἄσπρη πέτρα, μὲ τὴν πίστη ὅτι ἔτσι θὰ μεγαλώσουν καὶ οἱ καρποὶ τῆς σοδειᾶς τους. Στὴν Λέσβο καὶ τὴν Ἰκαρία τὸν τιμοῦν οἱ καλλιεργητὲς κήπων, ἐνῶ μεγάλη ἦταν ἡ λατρεία του καὶ στὴν Σμύρνη, πρὶν τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ τοῦ 1922, καθὼς μαρτύρησε ὡς ἐπίσκοπος τῆς πόλης. Τὴν λατρευτικὴ αὐτὴν τιμὴ συνεχίζουν οἱ προσφυγικοὶ σύλλογοι τῶν Σμυρναίων, μὲ πανηγυρικοὺς ἐσπερινούς, θεῖες λειτουργίες καὶ ἀρτοκλασίες τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης του. Συχνὴ καὶ

ή σχετική ονοματοδοσία, ιδίως σὲ προσφυγικῆς προέλευσης πληθυσμούς.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ ἐορτάζεται στὶς 29 Φεβρουαρίου, δηλαδή πρακτικὰ ἐορτάζει κάθε τέσσερα χρόνια, ὅποτε εἶναι δίσεκτο τὸ ἔτος. Τὰ ὑπόλοιπα χρόνια κανονικὰ συνεορτάζεται μὲ τοὺς ἁγίους τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου. Γιὰ νὰ ἐξηγήσει τὴν ἡμερολογιακὴ καὶ ἐορτολογικὴ αὐτὴν ιδιαιτερότητα ὁ λαὸς ἔπλασε τὴν παράδοση ὅτι αὐτὴ ὀφείλεται σὲ τιμωρία τοῦ ἀπὸ τὸν Θεό, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ἂν καὶ εἶχε κανονικὴ ἐορτὴ παραπονέθηκε ὅτι ἄλλοι ἅγιοι ἀπολάμβαναν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μεγαλύτερες τιμές.

Ἡ παράδοση αὕτη, μὲ ἔμφαση στὴν δῆθεν ἀντιδικία τοῦ ἁγίου πρὸς τὸν ἅγιο Νικόλαο, εἶναι διαδομένη στὴν Ἑλλάδα, ιδιαίτερα μάλιστα στὸν νησιωτικὸ κῶρο, τὴν Κύπρο, τὸν Μικρασιατικὸ Ἑλληνισμό, τὰ Βαλκάνια, τὴν Ρωσία, ἀκόμη

καὶ στοὺς Σκανδιναβικοὺς λαούς. Ὁ Δ. Σ. Λουκάτος παρατηρεῖ ὅτι γενικότερα ἡ 29^η Φεβρουαρίου θεωρεῖται ἀπὸ τὸν λαὸ ἡμέρα δυσοίωνη, γι' αὐτὸ καὶ στὸν ἅγιο Κασσιανὸ καταλογίζονται ποικίλα κακά, καθὼς τὸν θεωροῦν «γρουσουζή» καὶ «ὀκνό», ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι θεωροῦν δυσοίωνη τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του γιὰ ἐργασία, θεωρώντας τὸν μάλιστα προστάτη τῶν τεμπέληδων.

Τὰ ἔθιμα αὐτά, ιδίως στὶς ἀγροτοκτηνοτροφικὲς καὶ προβιομηχανικὲς ἑλληνικὲς παραδοσιακὲς κοινωνίες ἦταν ἄμεσα συνδεδεμένα μὲ τὴν μετάβαση ἀπὸ τὸν χειμῶνα στὴν ἀνοιξη καὶ ἀπὸ τὴν νέκρωση στὴν ἀναγέννηση τῆς φύσης, ποὺ ἀποτελεῖ βασικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ Φεβρουαρίου, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη καὶ κοσμοθεωρία.

Βασικὴ Βιβλιογραφία: Γ. Α. Μέγας, «Ζητήματα Ἑλληνικῆς Λαογραφίας», Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου 5-6 (1943-1944), σ. 142· Μ. Μηλίγκου-Μαρκαντώνη, Δένδρα – φυτὰ – ἄνθη στὸν λαϊκὸ πολιτισμὸ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, Ἀθήνα 2006, σ. 565-566· Γ. Α. Μέγας, Ἑλληνικὰ ἐορταὶ καὶ ἔθιμα τῆς λαϊκῆς λατρείας, Ἀθήνα 1957· Μ. Γ. Βαρβούνης, Λαϊκὴ λατρεία καὶ θρησκευτικὴ συμπεριφορὰ τῶν κατοίκων τῆς Σάμου, Ἀθήνα 1992· Ὁ ἴδιος, Λαϊκὲς θρησκευτικὲς τελετουργίες στὴν Ἀνατολικὴ καὶ τὴ Βόρεια Θράκη, Ἀθήνα 2010· Ἀρ. Δουλαβέρας, «Εὐφορικὰ καὶ εὐκαρπικὰ ἔθιμα στὴν παραδοσιακὴ κοινωνία τῆς Κορινθίας», Πρακτικὰ Γ' Παγκορινθιακοῦ Συνεδρίου, Κιάτο 2009, σ. 14 σημ. 113, σ. 26· Δ. Σ. Λουκάτος, Συμπληρωματικὰ τοῦ χειμῶνα καὶ τῆς ἀνοιξης, Ἀθήνα 1985, σ. 110-111· Π. Νικήτας, Λεσβιακὸ μνηολόγιο, Ἀθήνα 1952, σ. 34-35, 171-172, 202-213· Ξ. Ἀκογλου, Ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Πόντου. Λαογραφικὰ Κοτυῶρων, Ἀθῆναι 1939, σ. 256-257· Δ. Πετρόπουλος – Ἑρμ. Ἀνδρεάδης, Ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ στὴν περιφέρεια Ἀκσεράι-Γκέλβερι, Ἀθῆναι 1971, σ. 143· Θαν. Κωστάκης, Ἡ Ἀνακού, Ἀθήνα 1963, σ. 241-242.

«Τῆς Θράκης τὰ τεῖχη εἶναι οἱ ψυχὲς τῶν Θρακιωτῶν»

Χρήστου Μορφακίδου
Ἐπίκουρου Καθηγητῆ στοῦ Δ.Π.Θ.

Ἡ Θρακιώτικη ψυχὴ στέκει ὀρθή κι ἀλύ-
γιστη στοὺς ἀνέμους τῶν καιρῶν. Ἡ ψυχὴ
ποὺ καταλάμπεται ἀπ' τοῦ Χριστοῦ τὸ φῶς
τὸ ἱλαρόν. Καθὼς μᾶς ἔγραψε ὁ κύρ Φώτης
Κόντογλου: Οἱ λαοὶ ποὺ ζοῦνε μὲ πόνο καὶ
μὲ πίστη τυπώνουνε βαθιὰ τὸν χαρακτῆρα
τους στὸν σκληρὸ βράχο τῆς ζωῆς.

Ἕνα γράμμα στέλνει σήμερα, μέρα μνή-
μης τοῦ θρακικοῦ ἐλληνισμοῦ, κάθε Θρα-
κιώτης στὸν πρόγονο τῆς θρακικῆς πατρί-
δας ποὺ πότισε μὲ τὸν ἰδρώτα καὶ μὲ τὸ αἷμα
του τὴν γῆ τῆς Θράκης.

Ὁ χρόνος ποὺ μοιάζει νὰ μᾶς χωρίζει ἀπὸ
σένα παπποῦ, ἀπὸ σένα γιαγιά, τοὺς γεν-
νημένους καὶ διωγμένους ἀπ' τὴν θρακικὴ
ἐστία, δὲν εἶναι ἐμπόδιο. Γιὰ τὸν χριστιανὸ
ἢ προσευχὴ κι ἡ Θεία Λειτουργία δένει τὰ
περασμένα καὶ τὰ μελλούμενα στὸ ἀτελεύ-
ττο παρόν.

Ἀπὸ κεῖ λοιπὸν καὶ τὸ θάρρος νὰ μιλήσω
σὲ σένα, γιαγιά, σὲ σένα, παπποῦ τοῦ κα-
θενὸς ἀπὸ μᾶς ποὺ ἀξιωθήκαμε νὰ δοῦμε τὸ
φῶς τῆς ζωῆς, βλαστήματα τῆς δικῆς σας
ἀγάπης γιὰ ζωὴ.

Τὰ πάθια καὶ τοὺς καημούς σας θὰ ἱστο-
ρήσω σήμερα. Σήμερα, ποὺ τῶν καιρῶν τὰ
σύννεφα πασχίζουν –μάταια εὐτυχῶς– νὰ
κρύψουν τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινὸν ἀπὸ τὴν καρ-
διὰ τῶν χριστιανῶν.

Στὴν χιλιόχρονη πρωτεύουσα τῆς Ρω-
μοσύνης, περίπου δεκαπέντε αἰῶνες πρὶν
ἀπὸ τὰ δικὰ σας πάθη καὶ δεκάξι πρὶν ἀπὸ
τὴν ὥρα τούτη, ἓνας μέγας Βασιλιάς
ἀναφωνοῦσε «Νενίκηκά σε, Σολομών!».

Ἡ Ἁγία-Σοφία δὲν εἶναι τὸ μόνο σημάδι
ποὺ ὁ Ἰουστινιανὸς ἄφησε στὴν γῆ. Δεκά-
ξι αἰῶνες τώρα, ὅπως καὶ πρὶν λίγο, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ στὸν οὐρανὸ,
ψάλλεται ὁ ὕμνος ποὺ γράφτηκε ἀπὸ τὸ ἴδιο
αὐτοκρατορικὸ χέρι: «Ὁ Μονογενῆς Ὑιὸς καὶ
Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων...».

Εἶναι ὁ ἴδιος αὐτοκράτορας ποὺ παραδί-
δοντας στὴν ἀνθρωπότητα τοὺς νόμους τῆς
Πολιτείας –δῶρο κι ἐκεῖνο τῆς Ρωμοσύνης
πρὸς τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης– σημείωσε στὸ
περιλάλτο νομοθέτημά του, ποὺ τὸ ὀνόμα-
σε *Νεαρές*: «Ἄν μιλήσεις γιὰ τῶν Θρακῶν
τὴν χώρα, εὐθύς ὁ νοῦς φθάνει στὸ ἦθος τὸ
στρατιωτικὸ καὶ στὴν ἀνδρεία. Γιατὶ αὐτὰ τὰ
δύο εἶναι γνωρίσματα δεμένα μὲ τὴν γῆ τῆς
Θράκης» (*Νεαρά* 26).

Μὰ μέσα ἀπ' τοὺς αἰῶνες ἓνας ἄλλος
ἔνδοξος Αὐτοκράτορας, κείνος ποὺ καὶ στὴν
μικρὴ μας Κομοτηνὴ οἰκοδόμησε τὸ φρού-
ριό της ποὺ τὴν στολίζει μέχρι σήμερα, ὁ
Μέγας Θεοδόσιος, μᾶς διδάσκει μὲ τὴν δική
του μετάνοια, μὲ τὴν καρδιακή του συντρι-
βή, ὅταν δὲν δίστασε βασιλιάς αὐτὸς νὰ ξα-
πλώσει πρηνὴς καὶ συντετριμμένος ἐμπρὸς
εἰς τὸν ἐπίσκοπο ποὺ τοῦ εἶχε φράξει τὸν
δρόμο πρὸς τὴν ἐκκλησία, ἂν ἔμενε δίχως
μετάνοια.

Ἔστειλε ὁ Θεὸς κοντὰ στοὺς δικούς μας
χρόνους, πρόγονοί μας τῆς θρακικῆς γῆς,
μόλις δυὸ γενιὲς ὕστερα ἀπ' τὴν δική σας,
τὸν διάκονο τῆς ἀνθρώπινης ἐπιστήμης, τῆς
ἐπιστήμης ποὺ ἡ ἑλληνικὴ λαλιὰ τὴν ὀνόμα-
σε «ἱστορία» νὰ μᾶς μιλήσει γιὰ κείνα ποὺ
μὲ καρτερίαν καὶ μὲ σταθερὴ πίστη στὸν Θεὸ

–πολύτιμη κληρονομιά γιὰ μᾶς τὰ παιδιὰ σας– ὑπομείνατε: Ὁ Κωνσταντῖνος Βακαλόπουλος, δάσκαλος στὸ ἀνώτερο ἴδρυμα τῆς παιδείας μας στὴν Συμβασιλεύουσα, τὶς περασμένες δεκαετίες, μᾶς φανέρωσε πὼς ὁ ξεριζωμός σας τοῦ 1922 δὲν ἀποτελέσσε ἀπλὰ καὶ μόνον ἀπόρροια τῆς τραγικῆς κατὰληξης τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, ἀλλὰ ἦταν τὸ τελευταῖο ἐπεισόδιο στὴν σειρά τῶν βασάνων ἀπὸ τὸ κίνημα τῶν Νεοτουρκῶν τὸ 1908, μὲ ἀποκορύφωμα τὸν διωγμὸ σας ἐκεῖνο τὸ «Μαῦρο Πάσχα» τοῦ 1914.

Οἱ κατατρεγμοὶ κι οἱ βιαιότητες ποὺ ζήσατε στὰ δικά σας νιάτα, Θρακιώτη παπποῦ, Θρακιώτισσα γιαγιά, δίνουν στὶς δικές μας συννεφιασμένες μέρες ὑπομονὴ καὶ κουράγιο. Ἡ Θρακιώτικη ψυχὴ, ὅπως τότε, ἔτσι καὶ τώρα, μὲ σύμμαχο τὴν Παναγία μας πέρασε καὶ ξαναπερνᾷ ἀβύθιστη τὴν φουρτουνιασμένη θάλασσα τοῦ κόσμου.

Τυρολόη, Ἀρκαδιούπολη, Σαράντα Ἑκκλησιές, Γάνος καὶ Χώρα, Μακρὰ Γέφυρα κι Ἀδριανούπολη, Μάλγαρα καὶ Κεσσάνη, Σηλυβρία καὶ Ραιδεστός, Βιζύη καὶ Σκοπός, Πέτρα καὶ Σκόπελος. Γεμίσατε στὸ διάβα τῶν

χρόνων μὲ μνήμες τὰ κύτταρα τῶν προγόνων καὶ τὰ δικά μας μὲ τρόπο ἀνεξίτηλο. Δὲν ζεῖ δίχως πατρίδα ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ. Κάστρα καὶ χωριὰ τῆς ἀλησμόνητης Θράκης, ἐδῶ, στὴν φλοῦδα τῆς Θρακιώτικης γῆς ποὺ σήμερα φυλάττει τὸ γένος τῶν Ρωμηῶν, τὰ παιδιὰ σας ταπεινὰ καὶ μὲ ἐπίγνωση κουβαλοῦν τὰ πολυτίμητα νάματα τῆς πίστεως στὸν Θεὸ καὶ τῆς ἀγάπης στὴν πατρώα Θρακικὴ γῆ γιὰ νὰ τὰ παραδώσουν καὶ σὲ κείνους ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν.

Ὁ δικὸς σας Γολγοθᾶς γράφτηκε στὴν μνήμη καὶ στὴν ἱστορία μὲ μιὰ λέξη: Γενοκτονία. Μεθοδευμένη καὶ γενικὴ ἐξόντωση καὶ διωγμός. Μοιάζει βαρὺς σὲ μᾶς ὁ Σταυρός σας. Τὸν θυμόμαστε σήμερα γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε στὴν μνήμη σας μὰ καὶ γιὰ νὰ ζητήσουμε, ἁγιασμένες στὸ μαρτύριο Θρακιώτικες ψυχές, τὶς πρεσβεῖες σας πρὸς τὸν Πανάγαθο Θεό, τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ πρὸς τὴν σπλαχνικὴ Μητέρα Του νὰ μᾶς διαφυλάξει ἕως ὅτου περάσουμε τὴν στενωπὸ τῶν δικῶν μας καιρῶν.

Σᾶς θυμόμαστε στὰ παιδικὰ μας χρόνια στὶς γειτονιὲς τῆς Κομοτηνῆς καὶ στὰ χωριὰ τῆς Ροδόπης νὰ εὐχεσθε «καλὴ πατρίδα». Μὲ τούτη τὴν φράση στὰ χεῖλη εἰσήλθατε στὴν οὐράνια πατρίδα ὧλων μας, κείνη ποὺ στὰ νιάτα τοῦ καθενὸς μας τὸ ρεῦμα τοῦ κόσμου μὲ πείσμα παλεύει νὰ κρύψει.

Ὅμως, ὅπως πάντα, ἔτσι καὶ τώρα, ὁ Κύριος δὲν ξέχασε τὸν λαὸ Του. Ἔστειλε στὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὰ χρόνια μας ἀποστόλους. Στὸ φωτεινὸ τους πρόσωπο, στὸν θερμὸ τους λόγο γνωρίσαμε τοὺς ἀπλανεῖς ὁδηγούς, κείνους ποὺ ἔδειξε ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος σὰν εἶπε: «Εἷς ἄνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος ὁλόκληρον δύναται διορθῶσαι δῆμον».

Πηγαίνουν οἱ Θρακιῶτες νὰ παλέψουν γιὰ τὸ δίκιο τῆς μακεδονικῆς γῆς κι ἐκπλήσσονται βλέποντας τὸν Ἅγιο Πορφύριο μὲς στὸ ξημέρωμα νὰ παίρνει ἀπ' τὸ χέρι τὸν παπά τους γιὰ νὰ λειτουργήσει τὸ μοναστήρι του στὸ Μήλεσι.

Καλοῦν οἱ Θρακιῶτες τὸν Ἅγιο Παῖσιο,

προτοῦ ἀκόμα ἀναχωρήσει στήν θριαμβεύουσα τῶν οὐρανῶν τὴν Ἐκκλησία. Κι ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ εὐλογεῖ τὴν Ροδόπη ὅλη καὶ τὴν Θράκη, καθὼς βαδίζει μὲ τὸ σβέλτο καὶ χαρωπὸ τοῦ βῆμα ἀπὸ τὴν Παναγία στὰ Φατήριακα μέχρι τὴς ταπεινῆς χριστιανικῆς ψυχῆς στὸν Ἄρατο. Κι ὁ λόγος τοῦ σήμερα ἀναγεννᾷ ψυχές, φωτίζει τὰ σκότη, καθοδηγεῖ μὲ ἀσφάλεια πρὸς τὸ γαλήνιο λιμάνι, τὸν Χριστό μας.

Θυμᾶται ὁ ταπεινὸς λευίτης τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ τὸν γέροντα Ἀρσένιο. Καὶ τὸ λείψανό του ποὺ φυλάει στὰ σπλάχνα τῆς ἡ γῆ τῆς Θράκης χαρίζει ἐλπίδα καὶ εἰρήνην στὸν προσκυνητή, ὅπως ἔκανε κάθε μέρα καὶ τότε ὁ παλιὸς καθηγητὴς τῶν πατερῶν μας, ὁ Ἀθανάσιος Βίστας, ποὺ στήριζε καὶ συντρέφευε μοναχικά γεροντάκια ἐκεῖ γύρω ἀπ' τὸ παλιὸ ποτάμι τῆς πόλης μας, ποὺ ἴδρυσε τὸν Σύλλογο τῶν Αἱμοδοτῶν καὶ ποὺ ἔσπειρε σὲ τόσες ψυχές γύρω μας τὸν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου.

Εἶδες, Θρακιώτη παπποῦ, ὅπως στὰ χρόνια σου εὐδόκησε ὁ Θεὸς νὰ γεννηθεῖ στήν γῆ τῆς Θράκης ἕνας Ἅγιος ποὺ καὶ σήμερα ἀπὸ τὸ μνημα τοῦ στήν Αἴγινα μαρτυρεῖ πὼς ζεῖ Κύριος ὁ Θεός, ἔτσι καὶ τώρα καὶ στοὺς χρόνους ποὺ θα ῥθοῦν δὲν ἔπαυσε καὶ δὲν θὰ παύσει νὰ μᾶς ἀναπερνᾷ μὲ τὰ μεγάλα δῶρα τοῦ πρὸς τὸν κόσμον: τοὺς Ἁγίους Του.

Στὰ παλληκάρια τοῦ καιροῦ σου, ὅπως ἦσουν κι ἐσύ, παπποῦ, στήν γῆ τῆς Θράκης, φανερώθηκε ἡ παλαιὰ ἀρετὴ, φωλιασμένη στὴς καρδιές νέων ποὺ ἴσως κανένας δὲν τοὺς ἔδειξε τὸν δρόμο πρὸς τὸν Μαραθῶνα ἢ τὴς Θερμοπύλες, τὸν Διγενῆ Ἀκρίτα, τὰ Δερβενάκια ἢ τὸ Μανιάκι. Ὅμως, φανερώθηκε! Καὶ σήμερα ἡ ἴδια ἀρετὴ φανερώνεται πάλι στὸ ἔπος τῶν παιδιῶν τῆς Ρωμιοσύνης ποὺ γράφεται στὸν Ἔβρο, στὰ νοσοκομεῖα καὶ μπρὸς στὸ εἰκονοστάσι τοῦ σπιτικοῦ, ὅπου ἡ Ρωμιοσύνη κλίνει τὰ γόνατα καὶ ζεῖ ξανά τὸ θαῦμα τῆς θείας παρηγοριᾶς προσδοκώντας τὴν Ανάσταση.

Μὲ τὸ ἦθος σας, Θρακιώτισσα γιαγιά,

Θρακιώτη παπποῦ, μᾶς διδάξατε τὴν εὐαγγελικὴ παραγγελία πὼς ἐμεῖς δὲν μπορούμε νὰ κρίνουμε κανέναν ἄνθρωπο, μὰ νὰ προσευχήμαστε γιὰ ὅλον τὸν κόσμο.

Μηνύματα ποὺ μᾶς στέλνει ἡ Ρωμιοσύνη τοῦ Νότου, κεῖ ἀπέναντι ἀπ' τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἀπ' τὴν κυπριακὴ γῆ τῆς πικραμένης Παναγιάς, μᾶς μνηοῦν πὼς πάνω ἀπ' ὅλα ἐκεῖνα ποὺ συμβαίνουν στήν ζωὴ μας εἶναι ὁ Θεός. Ὅχι γιὰ νὰ περιφρονήσουμε τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα, ἀλλὰ γιὰ νὰ νικήσουμε τὸν φόβο τοῦ θανάτου. Νὰ γίνουμε φορεῖς ἐλπίδας, χαρᾶς, εἰρήνης, ἡρεμίας, ἡσυχίας, γενναιοῦτας στὴς καρδιές τῶν ἀδελφῶν μας. Μάλιστα τῶν ἀδελφῶν μας ἐκείνων ποὺ δὲν ἔχουν ἀντιληφθεῖ πὼς χωρὶς τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ, τὸ σκότος τοῦ φόβου γίνεται ἀβάσταχτο.

Πλέουμε μέσα σὲ μιὰ Σαρακοστὴ ποὺ μᾶς μοιάζει ἀλλοιωτικὴ ἀπ' τὴς ἄλλες. Παραχώρησε ὁ Κύριος μιὰ συνθήκη γιὰ νὰ τὴν ἀξιοποιήσουμε, γιὰ νὰ ξανακερδίσει ὁ καθένας μας τὸν χρόνο ποὺ ἔχασε στήν μέχρι τώρα πορεία μας στήν γῆ.

Ὅδοεῖκτες στὸν ὥραϊο αὐτὸ μόχθο, μαζὶ μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς πίστεώς μας καὶ τοὺς πνευματικούς μας πατέρες ποὺ λειτουργοῦν στὸ ἱερὸ Θυσιαστήριο καὶ διακονοῦν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, εἴστε κι ἐσεῖς, πατέρες, μητέρες καὶ ἀδελφοὶ ποὺ θυσιαστήκατε στήν ἀγιασμένη γῆ τῆς Θράκης. Οἱ μνημεῖς τῆς ἀπλῆς λαϊκῆς ζωῆς σας, τῆς ζυμωμένης μὲ Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα, ζωντανεύουν στοὺς καιρούς μας καὶ μᾶς ὁδηγοῦν στήν ἐξοδο ἀπ' τὴν ἀχλὺ τῆς ἀβεβαιότητας. Οἱ νέοι μαθαίνουν τοὺς χοροὺς σας, κοπέλες ρωτοῦν πὼς νὰ ζυμώσουν τὸ πρόσφορο, ἀνδρόγυνα ξαναζητοῦν νὰ μοιραστοῦν τὴν ζωὴ τους δίχως θορύβους καὶ κᾶτω ἀπ' τὸν πετραχεῖλι τοῦ πνευματικοῦ τους, οἰκογένειες ξανὰνὰ βουν τὸ καντῆλι τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδας, ἐνθαρρυνόμενοι ἀπ' τὸν λόγο τοῦ ποιητῆ: Μὴν φοβηθεῖς κεῖνον ποὺ στήριξε στήν πίστη πάνω τὴν ἐλπίδα. Τὸν εἶδα στήν ζωὴ νὰ μάχεται, μὰ πάντα ἀνίκητο τὸν εἶδα!

Καλὴ Ἀνάσταση!

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἑπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἰακώβου Μαλακούδη

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουάριος-Μάρτιος 2020

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Βασιλείου Παγουρίων. Στὸ κήρυγμά του μίλησε γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴν ζωὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ εὐχήθηκε τὸ νέο ἔτος νὰ εἶναι γεμάτο υἱεὶα καὶ εὐημερία. Ἀμέσως μετὰ, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας, εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Ἀγιοβασιλόπιτα, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ, τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ τοῦ πιστοῦ Λαοῦ. Στὴν συνέχεια, κήρυξε τὴν ἑναρξη τῶν ἑορτασμῶν γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Κομοτηνῆς καὶ παρουσίασε τὸ ἔμβλημα τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως, τὸ ὁποῖο εἰκονίζει τὴν Κυρία Θεοτόκο τοῦ «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ», ἀφοῦ ἐπισφράγισμα θὰ ἀποτελέσει ἡ ἱστορικὴ ἔλευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος ἀπὸ τὸ Πρωτάτο τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Τὸ πρωὶ τῆς Πρωτοχρονιάς, ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς πόλεως, ὅπου μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, τέλεσε τὴν ἐπίσημη Δοξολογία καὶ εὐχήθηκε στὶς τοπικὲς Ἀρχὲς καὶ στὸ ἐκκλησίασμα τὸ νέο ἔτος νὰ εἶναι εἰρηνικὸ, σωτήριο καὶ εὐλογημένο.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, πλαισιωμένος ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Κλήρο, τὶς Τοπικὲς Ἀρχὲς καὶ ἀπὸ τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ καὶ εὐχήθηκε τὸ φῶς τῶν Θεοφανείων νὰ φωτίζει τὶς ψυχὲς καὶ τὶς καρδιὲς τῶν πιστῶν. Στὴν συνέχεια, ὁ Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, μετέβη στὴν δεξαμενὴ τῆς πόλεως (Δ.Ε.Υ.Α.Κ.), ὅπου κατέδυσε τὸν Τίμιο Σταυρό, κατὰ τὴν μεσημβρινὴ ὥρα εὐλόγησε τὰ ὕδατα στὸν λιμένα τῆς Μα-

ρώνειας, στὸν λιμένα τοῦ Φαναρίου καὶ στὸν ποταμὸ Κομφάτο στὴν Περιφέρεια Ἰάσμου.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος, προσκεκλημένος ἀπὸ τοὺς προέδρους, τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων Συλλόγων τῆς πόλεως καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς, εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Ἀγιοβασιλόπιτα, εὐχόμενος πρὸς ὅλους τὸ νέο ἔτος νὰ εἶναι γεμάτο ὑγεία, χαρὰ καὶ εὐτυχία γιὰ τοὺς ἴδιους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς οἰκογένειές τους.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ ΝΕΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε στὸν ἐνοριακὸ ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ξυλαγανῆς, τὴν «εἰς Διάκονον» χειροτονία τοῦ π. Στεφάνου, ἀδελφοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Μαξίμου Καυσοκαλύβη τοῦ Παπικίου Ὁρους. Ἀκόμη, τὴν ἡμέρα μνήμης τῶν Ἀγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Κοσμοῦ τὴν «εἰς Διάκονον» χειροτονία τοῦ ἐγγάμου π. Γεωργίου Βαρτζίδη. Ὁ Σεβασμιώτατος,

ἀναφερόμενος στὸν βίο, στὸ ἦθος ποὺ τοὺς διέκρινε, στὸ ἔργο καὶ στὴν προσφορὰ τοὺς στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, προέβη σὲ πατρικὲς καὶ ποιμαντικὲς νουθεσίες πρὸς τοὺς νεοχειροτονηθέντες καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ λειτουργοῦν στὸ Ἅγιο Θυσιαστήριο μὲ φόβο Θεοῦ καὶ νὰ διακονοῦν τοὺς πιστοὺς μὲ ἀγάπη καὶ ἔνθερμο ζῆλο.

Τὴν «εἰς πρεσβύτερον» χειροτονία, τέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, τοῦ διακόνου π. Στεφάνου, στὸν Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Προσκυνητῶν. Τοῦ εὐχήθηκε ὀλόψυχα ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ τὸν χαριτώνει καὶ νὰ τὸν ἐνδυναμώνει στὴν διακονία τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἑνωσὴ Θεολόγων Νομοῦ Ροδόπης ὀργάνωσαν τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς πανηγυρικὴ ὁμιλία στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης, μὲ εἰσηγητὴ τὸν πανοσιολογίωτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλο, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητρο-

πόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Μηνύματα τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἔργου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴν ψυχοπαθολογία τοῦ ἀνθρώπου τῆς σύγχρονης ἐποχῆς». Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας καὶ ὁ Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ἀρτοκλασία ὑπὲρ ἐνισχύσεως, φωτισμοῦ καὶ προόδου τῶν νέων, καθὼς καὶ ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν εὐεργετῶν τῆς παιδείας.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Τὸν Σεβασμιώτατο ἐπισκέφθηκαν στὸ γραφεῖο του ὁ Γενικὸς Περιφερειακὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὁ Γενικὸς Γραμματέας Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ Φτώχειας καὶ ὁ νέος Ἀρχιπύραρχος

καὶ Διοικητὴς Περιφερειακῆς Πυροσβεστικῆς Διοίκησης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Τὸν Μητροπολίτη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονα ἐπισκέφτηκαν ὁ Ὑπουργὸς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἡ Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος συζήτησε μαζί τους διάφορα θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐπικαιρότητα ἀλλὰ καὶ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν Ἀκριτικὴ Θράκη. Ἐπισκέφτηκαν τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο καὶ τὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὸν ὁποῖο πραγματοποιοῦνται ἐργασίες γιὰ τὴν συντήρηση τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ ναοῦ.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ Α.Ε. ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, προστάτου καὶ πολιούχου τῆς παλαιᾶς ἔδρας τῆς Μητροπόλεως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, ἱερούργησε στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Μαρωνείας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε τὴν ἐπίσημη Δοξολογία μὲ τὴν παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου καὶ τῶν Τοπικῶν Ἀρχόντων τῆς Ροδόπης. Ἀκολούθησε ὁμιλία, ἀπὸ τὸν κ. Γεώργιο Τσιγάρρα, Ἀναπληρωτὴ Καθηγητὴ τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολο-

γίας τοῦ Δ.Π.Θ. Ὁ Σεβασμιώτατος, μαζὶ μὲ τοὺς Τοπικοὺς Ἀρχόντες τῆς περιοχῆς, συνόδευσαν καὶ ξενάγησαν τὸν κ. Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας στὰ μνημεῖα τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς περιοχῆς καὶ παρευρέθησαν στὴν τελετὴ ἀναγόρευσης τοῦ Ἐξοχοτάτου κ. Προέδρου σὲ ἐπίτιμο δημότη Μαρωνείας-Σαππῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος ξενάγησε τὸν κ. Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν περιοχὴ Κρυονερίου Προσκυνητῶν.

ΕΝΑΡΞΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος κήρυξε τὴν ἔναρξη τῶν ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπαλλήλων μὲ θέμα: «Ἡ ἐνορία ὡς κύτταρο τοπικῆς ἀνάπτυξης καὶ κοινωνικοπρονοιακῆς στήριξης», καὶ τέλεσε τὸν ἀγιασμὸ στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. Εἰσηγήσεις πραγματοποιοῖσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Μεθυμάκης.

ΓΕΥΜΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ὁ Μητροπολίτης μας παρέθεσε γεῦμα στοὺς ἐργαζόμενους στὸν τομέα Καθαριότητας καὶ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς, τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος συνομίλησε μὲ τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν προσφορά τους καὶ τὴν συμβολή τους στὴν διατήρηση τῆς καθαριότητας τῆς Κομοτηνῆς.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος παρευρέθηκε στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Κομοτηνῆς, καὶ παρακολούθησε τὴν θεατρικὴ παράσταση μὲ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός». Εὐχαρίστησε τὸν Μορφωτικὸ Σύλλογο τῶν ἐν Θράκῃ Διαβιούντων Σαρακατσανέων, ὁ ὁποῖος σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ὑπῆρξαν οἱ ἐμπνευστὲς ὥστε νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐκδήλωση.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Ὁ Σεβασμιώτατος, προσκεκλημένος ἀπὸ τὴν Σχολὴ Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, τέλεσε τὸν ἀγίασμό καὶ κήρυξε τὴν ἑναρξη τῶν διήμερων δράσεων μὲ τίτλο: «Κατασκήνωση στὴν πόλη», οἱ ὁποῖες πραγματοποιήθηκαν στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ

Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς. Ὁ Μητροπολίτης μας βρέθηκε κοντὰ στὰ παιδιά καὶ στοὺς συνοδούς τους καὶ τοὺς ἐξέφρασε νουθεσίες ἐπιμορφωτικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ χαρακτήρα.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος παρευρέθηκε στὴν ἐκδήλωση μὲ θέμα: «Ἡ Ἀποκατάσταση τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου», στὴν ὁποία μίλησε ἡ κυρία Ἀντωνία Μοροπούλου, ἐπικεφαλῆς τῆς Διεπιστημονικῆς Ὁμάδας τῶν ἐργασιῶν.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ πρώτου Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Συγγνώμης, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, πλαισιωμένος ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαό. Ὁ Μητροπολίτης μας τόνισε τὴν σημασία νὰ διαβοῦμε αὐτὸν τὸν δρόμο μὲ βαθιὰ μετάνοια καὶ μεγάλη ταπείνωση, ὥστε νὰ βιώσουμε τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως.

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΣΤΟ ΦΥΛΑΚΙΟ ΣΤΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

Οί τέσσερις Μητροπολίτες της Θράκης ἔσπευσαν στὸ Φυλάκιο τῶν Καστανέων τοῦ Ἑβρου γιὰ νὰ ἐνισχύσουν, νὰ ἐκφράσουν τὴν ἀμετρη ὑποστήριξη καὶ νὰ ἐμψυχώσουν τὶς Ἑνοπλες Δυνάμεις, τὰ στελέχη τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, στὸν καθημερινὸ ἀγῶνα τους γιὰ τὴν διαφύλαξη τῶν Ἑλληνικῶν Συνόρων. Οἱ Μητροπολίτες ἐνημερώθηκαν γιὰ τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ Φυλάκιο καὶ εὐχήθηκαν τὸ τέλος αὐτῆς τῆς κατάστασης νὰ εἶναι αἴσιο, ἀνώδυνο καὶ εἰρηνικό.

Στὸ ἴδιο Φυλάκιο βρέθηκε καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος, τὸν ὁποῖο συνόδευσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων μαζί μὲ τοὺς τρεῖς Μητροπολίτες τῆς Θράκης.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Κοιμητηριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ζωοδόχου

Πηγῆς Κομοτηνῆς, ὅπου ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς καὶ πάντων τῶν κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναπαύονται στὸ Κοιμητήριο τῆς πόλεως.

Παρόντες ἦταν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Ἰωάννης Γκαράνης, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ συγγενεῖς τῶν προκεκοιμημένων ἀδελφῶν μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Πρὶν τὴν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, προέστη στὴν λιτάνευση τῶν ἱερῶν εἰκόνων καὶ ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Εὐεργετῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

ΟΙ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἀ΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Προσκεκλημένος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Τύχων, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁρθοδοξία καὶ ἀληθινὴ ψυχικὴ υἰεία».

Στὸν Β΄ Κατανυκτικὸ Ἑσπερινὸ ὁμίλησε ὁ Ἱερομόναχος π. Σισῶης, ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος τοῦ Ἀγίου Ὁρους μὲ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, χαρακτηριστικὰ τοῦ βίου του».

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὸν πανηγυρικὸ ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Τὸ πρῶτὴ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας ἱερούργησε τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε τὴν ἐπίσημη Δοξολογία ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς καὶ μετέβη

στὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ὅπου ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως ὧν τῶν πατέρων καὶ τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν Ἐλευθερία τῆς Πατρίδος κατὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Ἀκολούθησε κατάθεση στεφάνου ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν θυμάτων τῶν διωγμῶν τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τοὺς Βούλγαρους καὶ τοὺς Νεότουρκους κατὰ τὸν 20^ο αἰῶνα.

Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ κ. Χρῆστος Μορφακίδης, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Διοικήσεως καὶ Πολιτικῆς Ἐπιστήμης τοῦ Δ.Π.Θ.

